

Bokma scherp als fictieve despoot

Historisch valt er van alles af te dingen op 'Hof van Haile', een nieuw muziektheaterstuk van de groep Orkater. Want al heeft de Ethiopische keizer Haile Selassie uiteraard bestaan, het verhaal dat Geert Lageveen en Leopold Witte rondom hem hebben geweven, is een mengsel van halve feiten en hele fictie.

Theatergroep: Orkater; **voorstelling:** 'Hof van Haile'; **tekst:** Geert Lageveen, Leopold Witte; **regie:** Gijs de Lange; **muziek:** Arend Niks; **decor:** Tatyana van Walsum; **spel:** Pierre Bokma, Ricky Koole, Geert Lageveen, Leopold Witte, Arend Niks, Tatiana Koleva; **gezien:** Toneelschuur Haarlem.

Dat is trouwens de aardigheid van theater, want zo kun je een verzonnen, maar aantrekkelijke en boeiende werkelijkheid laten ontstaan. In 'Hof van Haile' draait die rond een ontmoeting tussen de doorluchtige, door velen als god vereerde keizer en een Noorse journaliste die kennelijk niet eerst een inburgeringscursus in lokale gewoonten heeft gedaan. Wat zij wil, is harde vragen stellen over misstanden, wat de gastheren willen is beleefdheden uitwisselen en juist verbergen wat er allemaal niet deugt. Resultaat: een amusante botsing van culturen, die uiteindelijk een verrassende wending neemt.

Vanaf dat keerpunt is het met de humor gedaan, en tegelijk eigenlijk ook met de ernst, want de laatste scènes zijn, vergelijkenderwijs, te zwaarwichtig, tegen het larmoyante aan, en sporen matig met de tot dan zo lichtvoe-

tige en innemende voorstelling.

Dat ligt niet aan het spel maar eenvoudig aan de nie behendig, al te abrupt genomen omslag in de situatie. Als of we ineens toch mooie gevoelens of inzichten moeten krijgen bij een belangwekkende tragedie. Mij is dat in elk geval niet gelukt, en ik heb eigenlijk de indruk gekregen dat ook Pierre Bokma, als keizer Haile, in die fase kamp met enige aarzeling, hoe voor treffelijk hij zelfs dan nog ac teert.

Maar ik blijf zonder morrer achter, want de rest van 'Hof van Haile' is een brokje speels en geestig muziektheater waarin Bokma messcherp gestalte geeft aan de almachtige maar in zijn eigen paleis er web van illusies gevangen despoot, en weer eens laat horen hoe gemakkelijk uit zijn mond poëtische teksten klinken. Ricky Koole zorgt voor grappige contrasten als de hardnekkige, maar allengs geheel door de keizer ingepakte journaliste.

Sterk sfeerbepalend zijn de charmerende muzikale klanken van componist Arend Niks, ten gehore gebracht door hemzelf en Tatiana Koleva. Niet echt Ethiopië dus noch Haile Selassie, maar, o dat laatste stukje na, een prikkelende fantasie rond al leenheersers van alle tijden en alle plaatsen.

Peter Liefhebber

■ Pierre Bokma als keizer Haile Selassie zoekt toenaadering tot de Noorse journaliste (Ricky Koole).

FOTO: BEN VAN DUIN